

LIKOVNI ŽIVOT

br.113/114

god. XVIII

11

Gordana Vrbica

ŽELJKO ĐUROVIĆ

Galerija Progres

U galeriji "Progres" izlagao je svoja dela Željko Đurović. Njegova izložba pod nazivom "Priča o triptihu", magičnom snagom je privukla veliki broj ljubitelja umetnosti. Tokom dve nedelje izložbu je posetilo oko 4500 posetilaca, što je nezapamćena poseta u ovom gradu.

Koren iz koga niče Željkoovo slikarstvo je crtež, duboko usađen u onom prvom crtežu sa Ulcinjske plaže na vrelom pesku koga je talas izbrisao.

Ta dečaćka iskustva sa vodom, peskom, polunaga i naga tela,

prva erotska iskustva, ostavila su trag na ceo njegov rad. Željko dokazuje tačnost Frojdove misli da je dete otac čoveka. On je sačuvao za ceo život tog zanesenog dečaka opčinjenog magičnim bojama Mediterana. To je njegovo čudesno osećanje boje koje stalno potiskuje i pobeđuje strogi školski oblik kojem su umetnike podučavali na Akademiji njihovi uporni profesori. To njegovo osećanje za boju vuče koren iz ranog detinjstva, kada je prvi prekor dobio od učiteljice zato što je njegov vuk bio tamnozelen, a nebo žuto, a ne plavo. Pa ipak, u svim tim unutrašnjim suprotnostima, društvenim, umetničkim i ličnim, u svim borbama oko vlastitog izraza, u življenju "među javom i međ' snom" trajno se provlače nesumnjive likovne vrednosti.

Njegov nadrealni pravac traži i nalazi kolorističke mogućnosti

u harmoniji zelene, plave, crvene i žute boje koje osvetljavaju univerzalnost, bezvremenost i kosmički duh. To unutrašnje svetlo na slikama osećaju prosvetljeni ljudi koji se neprestano dive "izlasku sunca i svakodnevno raduju otkucanjima ljudskog srca". Željko govori o umetnosti kao jednom obliku umetničke komunikacije, onako kako je govorio Marsel Prust u "Jednoj Svanovoj ljubavi" da samo pomoću umetnosti možemo da izađemo iz sebe, da saznamo šta neko drugi vidi od svemira koji nije isti kao naš i čiji bi nam pejzaži ostali isto tako nepoznati kao da su na Mesecu.

Željko je umetnik sigurnog zanata i snažnog likovnog osećanja. U svetu svog nadrealizma formira čudne celine od heterogenih elemenata koje podređuje jednoj likovnoj celini. Za njega je žena večita inspiracija. Sve te lepe, tajanstvene, gracilne žene koje je kao dečak gledao na Ulcinjskoj plaži, preneo je na svoje slike.

O tim ženama se može napisati psihološka studija, ali pred-

lažem ljubiteljima umetnosti da ne prave nikakvu analizu, već da sliku dožive svim čulima, ukoliko poseduju taj dar.

U sadašnjem vremenu, kroz finansijski pritisak "Soroša" pokušava se da se razbiju tradicionalni vrednosni kriterijumi, kako bi nešto što ne poseduje umetničke vrednosti uzdigli na nivo lepog i nazvali umetnošću.

Prava umetnost će, srećom, prevazići slepilo i ludilo svog vremena. Jednog dana, ti progonitelji umetnosti će biti proterani, a njihova "umetnost" će, kako to lepo reče Tiodor Rosić, završiti u kontejnerima.

Setimo se kako su iz posleratnog perioda opstali samo oni umetnici koji su bili dosledni i koji su se suprotstavili socrealizmu. Bivših političara koji su gušili umetnost više se niko i ne seća, a nikada nisam čula da postoje bivši istinski umetnici.

I sada postoje umetnici kao Željko, koji se dosledno bore za pravu umetnost. Uvek ćemo ih se sećati, a jedan "Soroš" će pasti u zaborav.